

כל המנחות פרק ראשון מנחות

ג.

עין משפט גרי מצוה

ר א מ"י פיה מה"ל משה"ק
מ"ב: ב ב ג מ"י פ"ח מ"ב
משה"ק מ"ב:

מוסף רש"י

דילמא דמיצוה מיצוה דבר
דחזר דהוא ספקות
עשית מיני חמץ האם
דמכתיב ויהשאר כנס מילה
(ויקרא ה) שחקף הנוץ
למזון ויחזק בית מלקוח
כקדו והיה מתמנה ויזכר
(ויקרא טו) מיצוה דמה
במזבח כמזבח
בשריה. מתמנה ספק
דמיני מתמנה הנוץ ולו
מנחה היא למשל לנמר
שאלו עקר הניחו לנמר
ספק ולו מילה שפיר
למזון נחיתו חמץ וספק
(ג) והשאר ימנה האם
נכסר לא ימנה חמץ אלא
דליף הכי חמץ אלא למש
שחמץ בכל מקום
בעורה. חץ מנחה וכו'
(ה) מה שהביא הביא
לשמן לא להביא חמץ
אלא מנחה חמץ (ה) וכן
ק"ב. וזו להביא מנחה.
ספק שחמץ חמץ מנחה וכו'
ואמר וזו להביא חמץ וכו'
דקמט כלו ספקי חמץ וכו'
יכול לנשטף לכל חמץ.
אמר ר"ש אף די נדר
יצא חמץ מתקין פלי
דקמט קישטת חמץ לאו
חמץ הוא (ש) אשם נדר
ואשם מצוה. חמץ נדר
ויאשם מצוה כנס ספק
וספק כנס ספק חמץ
וכו' (ש) שיער. חן לו
נמל חמץ פלג חמץ חמץ
חמץ וכו' למד (ש).

רבינו גרשום

אמר דילמא חטאת היא
כקראמר והיא דעבר לה
מיצוה למעלה דכבר עשה
לה הוא למטה כדנה
וימיני חטאת כפר אפי'
למעלה דאמר ספק
ובחיים מיצוה דמה בכל
מקום במזבח כשרה שמוס'
דמזבח ויהשאר כנס מילה
אל יסוד המזבח אלא איכא
שירוש בדם אחר שהוא
ימנה ואי ליכא לא מעבר
וכי היכי דלא מעבר כשרה
הכי נמי כי אימננה שחין
בכל מקום הליכא לא
מיכבד: ומיני הוא עבד
לה. כעולה ולא הואה
נמי. דליריש הבא מיכבד
מילתא אבל ר"ש לא אמר
שאין המנחה רומה ולפנות
שאין דומה לזבחים קמאר:
ומקשי ליה מובחין קדשי
קדשים שחמץ כ"ו. אפי'
ברודם. ודכתיב אל אפי'
האל מוצר ומשפט בכל
מקום בעורה: התינו דבכ
דאיתו כשכח. לחטאת יחיד
ושחט לשם עולה ולא
מיכבד מילתא ולכשכח
יש לה זב אורז ומכסה
הנקבות ולא מיכבד מילתא
אלא שיער חטאת יחיד
ונכח קצר ואין מכסה
הנקבות: לאו אדעתיהו
דאנשי. למחוי וזו
והי נקבה ולא מוכחא
מילתא: לא פסיק ליה.
שנים שחמץ אלא לשם
אשם הם ואיכא אשם בן
שנה ולא מיכבד מילתא:
אמר בפירוש לשם אשם
גזילות (ה) ומפשי דבן
שתי שנים הוא אלא איכא
למיכבד הא מיכבד מילתא:
דהיא צבר. דאשם ככס

מיצוה דמה בכל מקום במזבח בשריה. אפי' דכתיב כה יסוד
דכתיב (ויקרא ה) ימנה אל יסוד המזבח האמרינן דכתיב
חטאת העוף (וכתיב דף ס: וש) דמיניו לא מעבר אפי' לא מילה כלל
ופלוגתא היא צפ"י דמעילה (דף מ:): **חטאת** העוף שהוא דמה.
לפי שהחמץ להקשות ממניו והואה

מקשה כמו כן עתה אבל כמו כן
(עמה) היא יכול להקשות ממליקת
חטאת שמלקה למטה לשם עולה
דמליקת עולת העוף למעלה כדאמר'
בזבחים דכתיב קדשי קדשים
(דף ס: וש) מה הקטרה נראשו
של מנחה חף מליקה: ד"א קדשים
ק"י"ם בדרום הוה עבדו זהו.
ס"ד משום דלא לימי למיעטו ולומר
שה קדשי קדשים:

ומיעבר הוא דעבר ושחמיהו
בדרום. הא דלא משני
הכי לעיל גבי קושא דחטאת העוף
שהוה דמה למטה לשם עולת העוף
פ"י כקונטרס משום דליכא תרמי ולא
טעי שעשה הואה ולמטה ולפירושו
קשה דא"כ תקשי לו מחטאת כהמה
ד"ל לשם עולה דליכא תרמי שיער
דפרישטא לעיל ונראה דהשתא חזר
זו משיער ילא ונראה דלמטה ולא
לעופות דלכולהו איכא לשנוי דאמר'
מישבר עבר:

ואל אבוא קביעותא דמנא אלא
בזום הוא. ודפסקי מנחא
מה פירשתי יצא חמשתו ומוקי לה
בגמלה כ"ש ויכתיב חמץ כוונה
ד"ש הא ל"ש אפי' פירש מחבת
והביא מרחשת ילא ושמה חמץ כגל
ללאת ידי שמים ולי נמי כגון דליכא
חמץ (ה) דמימי וקמאר אס וזו דרמי
קמא למדרי ואס לאו חמץ נדחה:
לא שנת אפר ע"י ולא שנת אפר
זו. הקשה הרב ר' יתחק בן

הר"ר מאיר תינה מחבת לשם מרחשת
אלא מרינה לשם זבולה אמרי הא
זבולה היא ומיעבר הוה לעבר
ועבר לה מרינה וכן זבולה לשם
מרינה יש לומר דכחה לא טעי אינה
שעשה מרינה זבולה וזבולה מרינה
ועוד י"ל (ז) דמחא נלאו הכי כן
למ"ד מנחה קדושה כלה שמן כן
למ"ד אין מנחה קדושה כלה שמן
לקמן ז"ע: **כיון דאיכא שעיר**
נשיא. ואס עולה זו איל אמרי שעיר
נשיא הוא כדאמרין בסמוך אמרי
דיכרל אוכמה הוא:

אמר לשם אשם גזילות אשם
אשם מעילות סאי איכא
צטייב. וז"ל אחתי אמרי (ו) דלי
עבר עבר ומימי ליה בן שנה דלאמר
במורה דפרק אלו קדשים (דף ע:)
אשם בן שנה והביאו בן שנים בן
שנים והביאו בן שנה כשרה אלא
שלא עלו לשם חובה יש לומר
דכרי שמעון לטעמיה דלאמר חמץ כל
עזמה אינה קדושה: **דהאי צבר**
והאי שיער. למד לכן דכתיב (ישעיה
ה) אס ידמינו כמולע כלומר יחיו שיער
שחור דמשמע דכרי שחור מילוי אין (שנת
דף ע:): ע"ז עטמא עזוי מקמי כרישא
הוא ובקונטרס לא פירש כן:
כאן

אמרי דילמא מיצוה דבחר הוואה הוא דאמר
מר מיצוה דמה בכל מקום במזבח כשריה
חטאת העוף רמזיה דמה למטה לשם עולת
העוף תרצה דמעושה מוכיחין עליה דחטאת
עוף היא דאי עולת העוף היא למעלה הוה
עבדו לה ומיצוה הוה עבדו ליה ה"ג אלא לפי
שאין המנחות דומות לזבחים קאמר לזבחים
ולא לעופות: קדשי קדשים ששחמץ בצפון
לשם קדשים קלים לירצו מעשיו מוכיחין
עליהן קדשי קדשים גינהו דאי קדשים קלים
בדרום הוה עבדו להו אימור דאמר רחמנא
אף בדרום בדרום ולא בצפון פ"י אמר (ה) דתנן
"שחיטתו בכל מקום בעורה קדשים קלים
ששחמץ בדרום לשם קדשי קדשים לירצו
מעשיו מוכיחין עליהן קדשים קלים גינהו
דאי קדשי קדשים בצפון הוה עבדו להו אמרי
קדשי קדשים גינהו ומיעבר הוא דעבר ושחמץ
להו בדרום (ה) אי הכי מחבת לשם מרחשת
נמי (ה) היא דקא קמין לה למרחשת אמר האי
במרחשת נדר והא דמייתי לה באחבת
דמרחשת היא ומעבר הוא דעבר ואחיה
במחבת התם כי נמי במרחשת נדר כי מייתי
לה במחבת מחבת הויה כדתנן (ה) האומר הרי
עלי במחבת והביא במרחשת במרחשת
והביא במחבת מה שהביא הביא וידי נדרו
לא יצא דילמא (ה) אמר זו להביא במחבת
והביא במרחשת כדתנן (ה) וזו להביא במחבת
והביא במרחשת במרחשת והביא במחבת
הרי זו פסולה לרבנן ה"ג ל"ש כיון דאמר
ר"ש אף ידי נדרו יצא אלמא קביעותא דמנא
ולא כלום הוא ולא שנת אפר זו ולא שנת
אמר עלי (ה) אלא מעתה עולה ששחמץ לשם
חטאת תרצה (ו) דהאי זכר והאי נקבה "כיון
דאיכא שעיר נשיא דובר הוא לא ידע אמר
לשם חטאת יחיד ששחמץ לשם עולה תרצה
חטאת נקבה ועולה זכר מיכסיא באליה
התינה היכא דאיתיה כבשה איתיה שיערה
מאי איכא למימר אלא "בין זכרים לנקבות
לאו אדעתיהו דאינשי (ה) פסח ששחמו לשם
אשם לירצי דהאי בן שנה והאי בן שנים כיון
דאיכא אשם נזיר ואשם מצורע לא פסיקא
ליה אמר לשום אשם גזילות ולשום אשם
מעילות מאי איכא למימר ותו אשם גזילות
ואשם מעילות ששחמץ לשום פסח לירצו
דפסח בן שנה והני בן שתי שנים אלא
בין בן שנה לבין בן שתי שנים לאו אדעתיהו
דאינשי דאיכא (ה) בן שנה דמיחוי כבן
שנים ואיכא בן שנים דמיחוי כבן שנה
שעיר ששחמו לשום אשם לירצי דהאי
זו צבר והאי שיער אמרי דיכרל אוכמה הוא
עגל ופר ששחמו לשום פסח ואשם לירצו
דעגל ופר בפסח ואשם ליכא אין הכי נמי
ומאי

אמר ר' יוחנן (ה) ימנה אל יסוד המזבח האמרינן דכתיב
חטאת העוף (וכתיב דף ס: וש) דמיניו לא מעבר אפי' לא מילה כלל
ופלוגתא היא צפ"י דמעילה (דף מ:): **חטאת** העוף שהוא דמה.
לפי שהחמץ להקשות ממניו והואה
מקשה כמו כן עתה אבל כמו כן
(עמה) היא יכול להקשות ממליקת
חטאת שמלקה למטה לשם עולה
דמליקת עולת העוף למעלה כדאמר'
בזבחים דכתיב קדשי קדשים
(דף ס: וש) מה הקטרה נראשו
של מנחה חף מליקה: ד"א קדשים
ק"י"ם בדרום הוה עבדו זהו.
ס"ד משום דלא לימי למיעטו ולומר
שה קדשי קדשים:
ומיעבר הוא דעבר ושחמיהו
בדרום. הא דלא משני
הכי לעיל גבי קושא דחטאת העוף
שהוה דמה למטה לשם עולת העוף
פ"י כקונטרס משום דליכא תרמי ולא
טעי שעשה הואה ולמטה ולפירושו
קשה דא"כ תקשי לו מחטאת כהמה
ד"ל לשם עולה דליכא תרמי שיער
דפרישטא לעיל ונראה דהשתא חזר
זו משיער ילא ונראה דלמטה ולא
לעופות דלכולהו איכא לשנוי דאמר'
מישבר עבר:
ואל אבוא קביעותא דמנא אלא
בזום הוא. ודפסקי מנחא
מה פירשתי יצא חמשתו ומוקי לה
בגמלה כ"ש ויכתיב חמץ כוונה
ד"ש הא ל"ש אפי' פירש מחבת
והביא מרחשת ילא ושמה חמץ כגל
ללאת ידי שמים ולי נמי כגון דליכא
חמץ (ה) דמימי וקמאר אס וזו דרמי
קמא למדרי ואס לאו חמץ נדחה:
לא שנת אפר ע"י ולא שנת אפר
זו. הקשה הרב ר' יתחק בן

אמר ר' יוחנן (ה) ימנה אל יסוד המזבח האמרינן דכתיב
חטאת העוף (וכתיב דף ס: וש) דמיניו לא מעבר אפי' לא מילה כלל
ופלוגתא היא צפ"י דמעילה (דף מ:): **חטאת** העוף שהוא דמה.
לפי שהחמץ להקשות ממניו והואה
מקשה כמו כן עתה אבל כמו כן
(עמה) היא יכול להקשות ממליקת
חטאת שמלקה למטה לשם עולה
דמליקת עולת העוף למעלה כדאמר'
בזבחים דכתיב קדשי קדשים
(דף ס: וש) מה הקטרה נראשו
של מנחה חף מליקה: ד"א קדשים
ק"י"ם בדרום הוה עבדו זהו.
ס"ד משום דלא לימי למיעטו ולומר
שה קדשי קדשים:
ומיעבר הוא דעבר ושחמיהו
בדרום. הא דלא משני
הכי לעיל גבי קושא דחטאת העוף
שהוה דמה למטה לשם עולת העוף
פ"י כקונטרס משום דליכא תרמי ולא
טעי שעשה הואה ולמטה ולפירושו
קשה דא"כ תקשי לו מחטאת כהמה
ד"ל לשם עולה דליכא תרמי שיער
דפרישטא לעיל ונראה דהשתא חזר
זו משיער ילא ונראה דלמטה ולא
לעופות דלכולהו איכא לשנוי דאמר'
מישבר עבר:
ואל אבוא קביעותא דמנא אלא
בזום הוא. ודפסקי מנחא
מה פירשתי יצא חמשתו ומוקי לה
בגמלה כ"ש ויכתיב חמץ כוונה
ד"ש הא ל"ש אפי' פירש מחבת
והביא מרחשת ילא ושמה חמץ כגל
ללאת ידי שמים ולי נמי כגון דליכא
חמץ (ה) דמימי וקמאר אס וזו דרמי
קמא למדרי ואס לאו חמץ נדחה:
לא שנת אפר ע"י ולא שנת אפר
זו. הקשה הרב ר' יתחק בן

אמר ר' יוחנן (ה) ימנה אל יסוד המזבח האמרינן דכתיב
חטאת העוף (וכתיב דף ס: וש) דמיניו לא מעבר אפי' לא מילה כלל
ופלוגתא היא צפ"י דמעילה (דף מ:): **חטאת** העוף שהוא דמה.
לפי שהחמץ להקשות ממניו והואה
מקשה כמו כן עתה אבל כמו כן
(עמה) היא יכול להקשות ממליקת
חטאת שמלקה למטה לשם עולה
דמליקת עולת העוף למעלה כדאמר'
בזבחים דכתיב קדשי קדשים
(דף ס: וש) מה הקטרה נראשו
של מנחה חף מליקה: ד"א קדשים
ק"י"ם בדרום הוה עבדו זהו.
ס"ד משום דלא לימי למיעטו ולומר
שה קדשי קדשים:
ומיעבר הוא דעבר ושחמיהו
בדרום. הא דלא משני
הכי לעיל גבי קושא דחטאת העוף
שהוה דמה למטה לשם עולת העוף
פ"י כקונטרס משום דליכא תרמי ולא
טעי שעשה הואה ולמטה ולפירושו
קשה דא"כ תקשי לו מחטאת כהמה
ד"ל לשם עולה דליכא תרמי שיער
דפרישטא לעיל ונראה דהשתא חזר
זו משיער ילא ונראה דלמטה ולא
לעופות דלכולהו איכא לשנוי דאמר'
מישבר עבר:
ואל אבוא קביעותא דמנא אלא
בזום הוא. ודפסקי מנחא
מה פירשתי יצא חמשתו ומוקי לה
בגמלה כ"ש ויכתיב חמץ כוונה
ד"ש הא ל"ש אפי' פירש מחבת
והביא מרחשת ילא ושמה חמץ כגל
ללאת ידי שמים ולי נמי כגון דליכא
חמץ (ה) דמימי וקמאר אס וזו דרמי
קמא למדרי ואס לאו חמץ נדחה:
לא שנת אפר ע"י ולא שנת אפר
זו. הקשה הרב ר' יתחק בן

אמר ר' יוחנן (ה) ימנה אל יסוד המזבח האמרינן דכתיב
חטאת העוף (וכתיב דף ס: וש) דמיניו לא מעבר אפי' לא מילה כלל
ופלוגתא היא צפ"י דמעילה (דף מ:): **חטאת** העוף שהוא דמה.
לפי שהחמץ להקשות ממניו והואה
מקשה כמו כן עתה אבל כמו כן
(עמה) היא יכול להקשות ממליקת
חטאת שמלקה למטה לשם עולה
דמליקת עולת העוף למעלה כדאמר'
בזבחים דכתיב קדשי קדשים
(דף ס: וש) מה הקטרה נראשו
של מנחה חף מליקה: ד"א קדשים
ק"י"ם בדרום הוה עבדו זהו.
ס"ד משום דלא לימי למיעטו ולומר
שה קדשי קדשים:
ומיעבר הוא דעבר ושחמיהו
בדרום. הא דלא משני
הכי לעיל גבי קושא דחטאת העוף
שהוה דמה למטה לשם עולת העוף
פ"י כקונטרס משום דליכא תרמי ולא
טעי שעשה הואה ולמטה ולפירושו
קשה דא"כ תקשי לו מחטאת כהמה
ד"ל לשם עולה דליכא תרמי שיער
דפרישטא לעיל ונראה דהשתא חזר
זו משיער ילא ונראה דלמטה ולא
לעופות דלכולהו איכא לשנוי דאמר'
מישבר עבר:
ואל אבוא קביעותא דמנא אלא
בזום הוא. ודפסקי מנחא
מה פירשתי יצא חמשתו ומוקי לה
בגמלה כ"ש ויכתיב חמץ כוונה
ד"ש הא ל"ש אפי' פירש מחבת
והביא מרחשת ילא ושמה חמץ כגל
ללאת ידי שמים ולי נמי כגון דליכא
חמץ (ה) דמימי וקמאר אס וזו דרמי
קמא למדרי ואס לאו חמץ נדחה:
לא שנת אפר ע"י ולא שנת אפר
זו. הקשה הרב ר' יתחק בן

אמר ר' יוחנן (ה) ימנה אל יסוד המזבח האמרינן דכתיב
חטאת העוף (וכתיב דף ס: וש) דמיניו לא מעבר אפי' לא מילה כלל
ופלוגתא היא צפ"י דמעילה (דף מ:): **חטאת** העוף שהוא דמה.
לפי שהחמץ להקשות ממניו והואה
מקשה כמו כן עתה אבל כמו כן
(עמה) היא יכול להקשות ממליקת
חטאת שמלקה למטה לשם עולה
דמליקת עולת העוף למעלה כדאמר'
בזבחים דכתיב קדשי קדשים
(דף ס: וש) מה הקטרה נראשו
של מנחה חף מליקה: ד"א קדשים
ק"י"ם בדרום הוה עבדו זהו.
ס"ד משום דלא לימי למיעטו ולומר
שה קדשי קדשים:
ומיעבר הוא דעבר ושחמיהו
בדרום. הא דלא משני
הכי לעיל גבי קושא דחטאת העוף
שהוה דמה למטה לשם עולת העוף
פ"י כקונטרס משום דליכא תרמי ולא
טעי שעשה הואה ולמטה ולפירושו
קשה דא"כ תקשי לו מחטאת כהמה
ד"ל לשם עולה דליכא תרמי שיער
דפרישטא לעיל ונראה דהשתא חזר
זו משיער ילא ונראה דלמטה ולא
לעופות דלכולהו איכא לשנוי דאמר'
מישבר עבר:
ואל אבוא קביעותא דמנא אלא
בזום הוא. ודפסקי מנחא
מה פירשתי יצא חמשתו ומוקי לה
בגמלה כ"ש ויכתיב חמץ כוונה
ד"ש הא ל"ש אפי' פירש מחבת
והביא מרחשת ילא ושמה חמץ כגל
ללאת ידי שמים ולי נמי כגון דליכא
חמץ (ה) דמימי וקמאר אס וזו דרמי
קמא למדרי ואס לאו חמץ נדחה:
לא שנת אפר ע"י ולא שנת אפר
זו. הקשה הרב ר' יתחק בן

אמר ר' יוחנן (ה) ימנה אל יסוד המזבח האמרינן דכתיב
חטאת העוף (וכתיב דף ס: וש) דמיניו לא מעבר אפי' לא מילה כלל
ופלוגתא היא צפ"י דמעילה (דף מ:): **חטאת** העוף שהוא דמה.
לפי שהחמץ להקשות ממניו והואה
מקשה כמו כן עתה אבל כמו כן
(עמה) היא יכול להקשות ממליקת
חטאת שמלקה למטה לשם עולה
דמליקת עולת העוף למעלה כדאמר'
בזבחים דכתיב קדשי קדשים
(דף ס: וש) מה הקטרה נראשו
של מנחה חף מליקה: ד"א קדשים
ק"י"ם בדרום הוה עבדו זהו.
ס"ד משום דלא לימי למיעטו ולומר
שה קדשי קדשים:
ומיעבר הוא דעבר ושחמיהו
בדרום. הא דלא משני
הכי לעיל גבי קושא דחטאת העוף
שהוה דמה למטה לשם עולת העוף
פ"י כקונטרס משום דליכא תרמי ולא
טעי שעשה הואה ולמטה ולפירושו
קשה דא"כ תקשי לו מחטאת כהמה
ד"ל לשם עולה דליכא תרמי שיער
דפרישטא לעיל ונראה דהשתא חזר
זו משיער ילא ונראה דלמטה ולא
לעופות דלכולהו איכא לשנוי דאמר'
מישבר עבר:
ואל אבוא קביעותא דמנא אלא
בזום הוא. ודפסקי מנחא
מה פירשתי יצא חמשתו ומוקי לה
בגמלה כ"ש ויכתיב חמץ כוונה
ד"ש הא ל"ש אפי' פירש מחבת
והביא מרחשת ילא ושמה חמץ כגל
ללאת ידי שמים ולי נמי כגון דליכא
חמץ (ה) דמימי וקמאר אס וזו דרמי
קמא למדרי ואס לאו חמץ נדחה:
לא שנת אפר ע"י ולא שנת אפר
זו. הקשה הרב ר' יתחק בן

אמר ר' יוחנן (ה) ימנה אל יסוד המזבח האמרינן דכתיב
חטאת העוף (וכתיב דף ס: וש) דמיניו לא מעבר אפי' לא מילה כלל
ופלוגתא היא צפ"י דמעילה (דף מ:): **חטאת** העוף שהוא דמה.
לפי שהחמץ להקשות ממניו והואה
מקשה כמו כן עתה אבל כמו כן
(עמה) היא יכול להקשות ממליקת
חטאת שמלקה למטה לשם עולה
דמליקת עולת העוף למעלה כדאמר'
בזבחים דכתיב קדשי קדשים
(דף ס: וש) מה הקטרה נראשו
של מנחה חף מליקה: ד"א קדשים
ק"י"ם בדרום הוה עבדו זהו.
ס"ד משום דלא לימי למיעטו ולומר
שה קדשי קדשים:
ומיעבר הוא דעבר ושחמיהו
בדרום. הא דלא משני
הכי לעיל גבי קושא דחטאת העוף
שהוה דמה למטה לשם עולת העוף
פ"י כקונטרס משום דליכא תרמי ולא
טעי שעשה הואה ולמטה ולפירושו
קשה דא"כ תקשי לו מחטאת כהמה
ד"ל לשם עולה דליכא תרמי שיער
דפרישטא לעיל ונראה דהשתא חזר
זו משיער ילא ונראה דלמטה ולא
לעופות דלכולהו איכא לשנוי דאמר'
מישבר עבר:
ואל אבוא קביעותא דמנא אלא
בזום הוא. ודפסקי מנחא
מה פירשתי יצא חמשתו ומוקי לה
בגמלה כ"ש ויכתיב חמץ כוונה
ד"ש הא ל"ש אפי' פירש מחבת
והביא מרחשת ילא ושמה חמץ כגל
ללאת ידי שמים ולי נמי כגון דליכא
חמץ (ה) דמימי וקמאר אס וזו דרמי
קמא למדרי ואס לאו חמץ נדחה:
לא שנת אפר ע"י ולא שנת אפר
זו. הקשה הרב ר' יתחק בן

שיטה מקובצת

אמר ר' יוחנן (ה) ימנה אל יסוד המזבח האמרינן דכתיב
חטאת העוף (וכתיב דף ס: וש) דמיניו לא מעבר אפי' לא מילה כלל
ופלוגתא היא צפ"י דמעילה (דף מ:): **חטאת** העוף שהוא דמה.
לפי שהחמץ להקשות ממניו והואה
מקשה כמו כן עתה אבל כמו כן
(עמה) היא יכול להקשות ממליקת
חטאת שמלקה למטה לשם עולה
דמליקת עולת העוף למעלה כדאמר'
בזבחים דכתיב קדשי קדשים
(דף ס: וש) מה הקטרה נראשו
של מנחה חף מליקה: ד"א קדשים
ק"י"ם בדרום הוה עבדו זהו.
ס"ד משום דלא לימי למיעטו ולומר
שה קדשי קדשים:
ומיעבר הוא דעבר ושחמיהו
בדרום. הא דלא משני
הכי לעיל גבי קושא דחטאת העוף
שהוה דמה למטה לשם עולת העוף
פ"י כקונטרס משום דליכא תרמי ולא
טעי שעשה הואה ולמטה ולפירושו
קשה דא"כ תקשי לו מחטאת כהמה
ד"ל לשם עולה דליכא תרמי שיער
דפרישטא לעיל ונראה דהשתא חזר
זו משיער ילא ונראה דלמטה ולא
לעופות דלכולהו איכא לשנוי דאמר'
מישבר עבר:
ואל אבוא קביעותא דמנא אלא
בזום הוא. ודפסקי מנחא
מה פירשתי יצא חמשתו ומוקי לה
בגמלה כ"ש ויכתיב חמץ כוונה
ד"ש הא ל"ש אפי' פירש מחבת
והביא מרחשת ילא ושמה חמץ כגל
ללאת ידי שמים ולי נמי כגון דליכא
חמץ (ה) דמימי וקמאר אס וזו דרמי
קמא למדרי ואס לאו חמץ נדחה:
לא שנת אפר ע"י ולא שנת אפר
זו. הקשה הרב ר' יתחק בן

אמר ר' יוחנן (ה) ימנה אל יסוד המזבח האמרינן דכתיב חטאת העוף (וכתיב דף ס: וש) דמיניו לא מעבר אפי' לא מילה כלל ופלוגתא היא צפ"י דמעילה (דף מ:): חטאת העוף שהוא דמה. לפי שהחמץ להקשות ממניו והואה מקשה כמו כן עתה אבל כמו כן (עמה) היא יכול להקשות ממליקת חטאת שמלקה למטה לשם עולה דמליקת עולת העוף למעלה כדאמר' בזבחים דכתיב קדשי קדשים (דף ס: וש) מה הקטרה נראשו של מנחה חף מליקה: ד"א קדשים ק"י"ם בדרום הוה עבדו זהו. ס"ד משום דלא לימי למיעטו ולומר שה קדשי קדשים: ומיעבר הוא דעבר ושחמיהו בדרום. הא דלא משני הכי לעיל גבי קושא דחטאת העוף שהוה דמה למטה לשם עולת העוף פ"י כקונטרס משום דליכא תרמי ולא טעי שעשה הואה ולמטה ולפירושו קשה דא"כ תקשי לו מחטאת כהמה ד"ל לשם עולה דליכא תרמי שיער דפרישטא לעיל ונראה דהשתא חזר זו משיער ילא ונראה דלמטה ולא לעופות דלכולהו איכא לשנוי דאמר' מישבר עבר: ואל אבוא קביעותא דמנא אלא בזום הוא. ודפסקי מנחא מה פירשתי יצא חמשתו ומוקי לה בגמלה כ"ש ויכתיב חמץ כוונה ד"ש הא ל"ש אפי' פירש מחבת והביא מרחשת ילא ושמה חמץ כגל ללאת ידי שמים ולי נמי כגון דליכא חמץ (ה) דמימי וקמאר אס וזו דרמי קמא למדרי ואס לאו חמץ נדחה: לא שנת אפר ע"י ולא שנת אפר זו. הקשה הרב ר' יתחק בן